

свештенство и да се организује црквена хијерархија. Митрополит новгородски Кирило се преселио у Кијев, где је обновио митрополију целе Русије." ([411], стр. 36).

Замислимо се за тренутак. У ствари, то звучи веома чудно ако останемо на традиционалном гледишту. Просудите сами. Монголски освајач (који вероватно није знао ни руски језик, а камоли руску веру) почиње да по целој освојеној империји гради непријатељске православне храмове. А митрополит одмах прелази у Кијев, ЧИМ ГА ЈЕ БАТУ ОСВОЈИО! Наше једноставно објашњење: никаквог освајања у ствари није било, Једноставно, руска војна власт (Хорда) проводи уобичајену државну изградњу институција Империје (гради храмове и сл.). То су природни догађаји унутар државе у развоју.

Сукоби "монгола" и угара и пољака су заиста забележени и то веома велики. Они су се дешавали приближно на савременим западним границама Украјине тј. на западним границама Руске Империје. Ту нема ничег новог. Одавно знамо да је наша империја ратовала и са угарима и са пољацима. Једна од највећих таквих битака је битка у којој је Бату (Баџка?)³³ нанео пораз војсци угарског краља ([411], стр. 30). Њен опис ДОСЛОВНО понавља опис чувене "битке на Калки" (како се данас мисли, између "монгола" и "руса"). Враћајући се Морозову, приметимо да је он открио занимљиво неслагање између описа битке на Калки и оног реалног географског места у које је смештају савремени историчари. Морозов по нашем мишљењу убедљиво доказује да је битка на Калки била у Мађарској на обалама Дунава. И заиста, поменута битка с угарским краљем се дешава на обалама Дунава, у складу са Морозовљевом реконструкцијом.

Даље се испоставља да је руски систем комуникација, који је постојао све до краја XIX века (јамшчики), и чак и сам назив јамшчик монголског порекла. "По свим линијама су на сваких 25 врста основане Јаме, у којима се налазило по 400 коња... На свим рекама су биле постављене скеле и чамци које је опслуживао руски народ... Руски летописци су од почетка монголске владавине прекинули записе, па су податке о унутрашњој организацији Златне Хорде оставили инострани путници, који су путовали кроз земље Златне Хорде" ([411], стр. 42). Ето како странци описују Златну Хорду. Руси је међутим због нечега не описују, већ се баве описом уобичајених догађаја (које су цркве изграђене, ко се с киме оженио и сл.), "не примећујући" да их за то време освајају, стварајући на њиховим земљама огромну, страну им Империју, нове, необичне за њих путеве комуникација, речне прелазе итд. Приметимо да у време монголског освајања странци не описују Русију, јер је она "постала Татаро-Монголија" ([411], стр. 35).

Наша хипотеза: "Татаро-Монголија" је страни израз, који је означавао средњовековну Русију до XVI века. Од XIV века странци су Русију почели да називају "Московија" и истовремено престали да помињу "Монголију".

Абул Касим Мухамед, назван Ибн-Хаукал (око 967. год.) у "Књизи путева и држава" пише: "Русија се састоји од три племена, од којих је једно

³³ отац, руски назив од миља - прим. прев.